

Цѣна на вѣстника.

БЪЛГАРИЯ:

За година . . . 4 л.
За 6 мѣсеца . . 2 л.
За 3 мѣсеца . . 1 л.

СТРАНСТВО:

За година 6 лева.

ВРѢМЕ

LE TEMPS

НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

За обявления се плаща:

На I стр. на дума 10 ст.
» IV » » » 5 ст.

Обявления,
които се публикуватъ много пжти по
особно споразумение.

в. „ВРѢМЕ“

излиза всѣки ВТОРНИКЪ

Ржкописи не се връщатъ обратно
освѣтъ ако се заплатятъ пощен-
скитѣ разноски.

Всичко що се отнася до вѣстн.
„ВРѢМЕ“, да се изпраща на адресъ:
Редакция в. „ВРѢМЕ“ — Плѣвентъ.

Единъ брой 5 ст.

Не само да четете

но ако искате да имате чисто, безъ пятна ли-
це, бѣла, приятна и мека кожа, трѣбва да
употрѣбявате само извѣстния медицински

Stekenpferd млѣчно-кремовъ

сапунъ

на

Bergmann & Co отъ Dresde и Testhen a/E

1.50 лв. парчето

Продава се въ аптека «Александровска» на
8—30 Фр. Хорачекъ. — Плѣвентъ.

Тученишко Селско Общ. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 506

На 19 Май н. год. часхтъ въ 10 прѣдъ
обѣдъ въ помѣщението на общинската
канцелария ще се произведе публиченъ
тѣргъ съ явна конкуренция за отдаване
на прѣдприемачъ огражданието учили-
щнитѣ дворове на Тученишкото и Ра-
дишевското основни народни училища
въ повѣренната ми община.

Приблизителната стойностъ на прѣд-
приятието възлиза на 2000 (двѣ хиляди)
лева за тученишкото и 1700 (хиляда и
седемстотинъ) лева за радишевското
училища.

Каманитѣ за дуваритѣ ще се доставятъ
отъ населението и на двѣтѣ села, а дру-
гия материалъ ще се достави отъ прѣд-
приемача.

Съгласно чл. 49 отъ закона за об-
щественихъ прѣдприятия, желающитѣ да
взематъ участие въ тѣрга да внесатъ
депозитъ 100 лева за тученишкото и
85 лева за радишевското училища.

Книжата по прѣдприятието могатъ да
се видятъ въ канцеларията на общи-
нското управление всѣки присѣственъ
день и часъ.

с. Тученица, 19 Априлъ 1907 год.

Кметъ: Цв. Райковъ

Секр.-Барникъ: Ив. Лазаровъ

Конгреситѣ.

Не прѣди много, двѣ отъ политичес-
китѣ партии имаха свои конгреси. Де-
мократическата партия въ Плѣвентъ, а
прогресиститѣ (цанковиститѣ) въ София.
Собственно послѣдната имаше съборъ,
а не конгресъ, който се състоеше едва
ли не отъ всички налични партизани на
партията.

У насъ се въведе вече една полезна
практика, политическитѣ партии да се
събиратъ периодически на конгреси и

тамъ да се обсъждатъ назрѣлитѣ нужди
на страната и да се взематъ резолюции,
въ които дадената партия изтъква сво-
ето гледище по извѣстенъ въпросъ и
начина по който тя би го разрѣшила.
Въ сжщото врѣме конгреситѣ сж и едно
отлично агитационно сръдство за пече-
ление нови привърженици на партията.

Демократическия конгресъ, който за-
сѣдава два дни въ града ни, не се от-
личи нито съ всестранното обсъждане
на назрѣлитѣ общественни въпроси въ
страната, нито пъкъ се изтъкнаха нѣкои
особенни принципи гледища на де-
мократическата партия, спрямо другитѣ
партии.

Най-важния въпросъ, който конгреса
разисква бѣ — да се допусне ли на
чиновницитѣ да се синдикиратъ и мо-
гатъ ли тѣ да си служатъ съ стачката
като сръдство за подобрене на мате-
риалното си положение.

Слѣдъ единъ обстоенъ рефератъ, гла-
сува се резолюция, какво демократичес-
ката партия допуска синдикиранieto на
чиновницитѣ, но имъ отказва правото на
стачка. При разискването на тоя въ-
просъ се забѣлѣза, че мнозина делегати
—отъ страхъ да не бждатъ упрекнати
въ регтроградство, а нѣкои и по жела-
ние да привлекатъ въ редоветѣ си нѣ-
кои по-крайни елементи — като че ли
бѣха готови да допуснатъ и стачката
на чиновницитѣ. Разбира се, ние тукъ
не разискваме въпроса, правилно ли е
гледнщето на демократическата партия,
защото като се допускатъ синдикатитѣ
едва ли ще е практически възможно да
се избѣгнатъ стачкитѣ, но искаме да
отбѣлѣжимъ, че въ редоветѣ на демо-
кратическата партия, още има много
хора, които не сж освободени отъ де-
магогство.

Втори единъ въпросъ, по който де-
магогството на мнозина се прояви е
разясненията, които нѣкои делегати по-
искаха отъ г. Дограмаджиева за него-
вата парламентарна дѣятелностъ и за
сношенията му съ Княза. Личеше си,
че тия хора искатъ да използватъ едно
незадоволствие на партизани противъ
Княза за гдѣто не тѣрпѣлъ «честни»
хора на властъ и да подчеркнатъ че всѣ-
кой, който се сношава съ Княза не е
демократъ..... Кой знае, може би, тѣ
мислятъ кога дойдатъ на властъ да не
се сръщатъ съ Княза и да управляватъ
и безъ него и да внушатъ на партиза-
нитѣ си, че всѣко съприкосновение съ
него е изневѣрjаване на демократизма....

Другитѣ разисквания въ конгреса бѣха
по-вече отъ банални. Напѣването на Ма-
линова да оправдае блока, който умрѣ
прѣди да се роди, и да клейми «личния

режимъ» за работи отдавна извѣстни, не
прѣдставляваха особенъ интересъ, зашто
тия мисли сж изказани отдавна отъ
всички партийни опозиционни вѣстници.
Разбира се, Малиновъ не забрави че
нѣкога бѣ и държавенъ обвинителъ и
че изяде доста пари на хазната, за да
изтрѣгне отъ сжда на «дискреционната
властъ» една килава присжда противъ
опаснитѣ за него и партията му либе-
рални министри, и осжди правителство-
то, че изличило тая позорна присжда,
което споредъ Малинова било най-голѣ-
мия грѣхъ на стамболовиститѣ. Разбира
се, Малиновъ е правъ за себѣ си, той
разбира, че ще дойде голѣмъ день мал-
ка пита и че ще се дава смѣтка за то-
ва, тѣй като либералната партия не са-
мо не умрѣ както той желасше, но рас-
те и може би ще го погълне единъ день.
Но той се показва и съ кжса паметъ;
той забрави да упрѣкне и ония хора,
които амнистираха Каравелова, осжденъ
за злодѣянния и което амнистиране бѣ
не по-малкъ позоръ..... При аполо-
гията, която правеше на основателя на
демократическата партия и на самата
нея, той пропусна да спомене нѣщо за
детрониранието на Князь Александра,
за комплотитѣ, за монополния заемъ, за
кратункитѣ и пр. Впрочемъ това е па-
нятно. Малиновъ може и да не ги знае,
—той е отъ Бесарабия, а и дълго врѣ-
ме е билъ чиновникъ на народняцитѣ и
не ще да е обръцалъ внимание на тѣхъ.

Обаче ние искаме да припомнимъ, че
Каравеловъ е управлявалъ много кжсо
врѣме страната и че тъкмо той, просла-
вения конституционалистъ, е въвелъ най-
позорнитѣ антиконституционни практи-
ки. Тѣй напр. той прѣвъ си послужва
съ Князь Александра за агитационно
сръдство; той е който въведе шайкитѣ
въ изборитѣ, той почна да си служи съ
интернирания — случая съ дѣдо Цан-
ковъ — и най-послѣ той е който прѣвъ
почна да забранява митингитѣ. За това
свидѣтелствуватъ Окржжнитѣ писма на
министерството на Вжтрѣшнитѣ работи
отъ 20 юлий 1885, отъ 8 ноември 1884
год. и пр. подписани отъ Каравелова
като Министръ.

При послѣдното си пъкъ властование
славния финансистъ Каравеловъ се раз-
дра въ Нар. Събрание да защищава про-
падналия проектъ за монополния заемъ,
който ако бѣше прокаранъ щѣше да
зароби финансово страната Това сж тѣ
славнитѣ дѣла на демократитѣ и цѣлия
имъ активъ.

Реферата на проф. Данаиловъ имаше
стѣснѣмъ малка стойностъ, защото по сж-
щия тоя въпросъ и много по-вѣщо се
е изказалъ прѣди нѣколко мѣсеца въ

една отлична брошура г. Кирилъ Поповъ, отъ кждѣто—личеше си—и проф. Данаиловъ се е ползувалъ.

Събора на цанковиститѣ пъкъ не се отличи съ нищо друго освѣтъ съ една апология на политиката на «скръстенитѣ рждѣ» и съ една наздравица за руския царъ. Очевидно е, че тоя съборъ е ималъ за цѣль да покаже комуто трѣбва, че партията е многочисленна...

Хилядо годишнината отъ смъртта на Царъ Бориса.

На 2 май 1907 год. — прѣди цѣли 10 вѣка — е прѣдалъ Богу духъ славния български царъ Борисъ. Настоящото поколение, което е щастливо да живѣе свободенъ и независимъ животъ, не можеше да не почее съ голѣма тържественностъ паметта на единъ царъ, който е направилъ най-голѣмитѣ услуги на своя народъ, като му е завещалъ такива яки връзки, които на вѣчни врѣмена да го държатъ сплотенъ, та да може да издържи безчислено множество насилствени влияния, които сж имали за цѣль да го изличатъ отъ лицето на земята.

Отпразнуването на тая славна дата се извърши въ цѣла България съ подобащата тържественостъ и за щастие, народа всждъ е ликувалъ искрено. Въ нашия градъ тѣй сждо тържеството се извърши по една широка програма и успешно, подробности, за което даваме другадѣ.

Царъ Борисъ, синъ на присияма, се е възцарилъ въ 852 год. Царъ Борисовата България е била велика; тя се е простирала отъ Черно Море, на изтокъ, до р. Ибъръ, на западъ, и отъ Охридъ, на югъ, до рѣкитѣ Марошъ и Тиса, на сѣверъ. Въ България сж влизали сегашнитѣ цѣла Македония, Албания, Ромжния, Сърбия безъ сѣверозападния ѝ край и частъ отъ Унгария. Съсѣди сж били тогава французката държава на западъ и византийската империя на югъ. И двѣтѣ тия съсѣдни държави сж били не по-малко силни отъ България и за туй въ първитѣ години на царуването си Борисъ е ималъ почти постоянно войни съ тѣхъ. Но по-послѣ, слѣдъ като е успѣлъ да сключи износенъ миръ, Борисъ се е прѣдалъ изключително на вътрѣшното уреждане на държавата си.

Официално българитѣ сж били въ онова врѣме езичници, но постепенно, подъ влиянието на агитациитѣ отъ съсѣднитѣ държави, които били вече християнски, българитѣ се покрѣствали въ християнската вѣра и това покрѣстване се е увеличило до толкова, щото започнало да застрашава сжществуването на България като отдѣлна, самостоятелна държава между два силни съсѣда. Това сериозно положение не е могло да бжде незабѣлѣзано отъ царя Бориса, който е билъ извънредно уменъ и далновиденъ владѣтель. Болеритѣ му прѣслѣдвали християнството, обаче самъ той добръ разбиралъ, че прѣслѣдванията не ще помогнатъ нищо, че разпространяването християнство ще усили влиянието на съсѣднитѣ християнски държави и ще раздоби България. Отъ друга страна изучаването на християнската вѣра го убѣдило, че езичеството прѣчи на държавата му да получи културно развитие и да сближи българите и славяните, които я населявали, а въ международно отношение езичеството прѣчело на България да бжде призната като държава. Като схващай така положението, царъ Борисъ, мждъръ и изкусенъ политикъ, е призналъ необходимостъ да приеме християнството и да покрѣсти и себе си и народа си.

Актътъ на това покрѣщаване е билъ извършенъ въ 864 год. Кръстникъ му е билъ византийскиятъ императоръ Михаилъ III, безъ да е присѣствувалъ на кръщението; за туй и царъ Борисъ добилъ ново християнско име — *Михаилъ* та се нарекъкъ «Борисъ-Михаилъ».

Скоро слѣдъ това, въ началото на 865 год. царъ Борисъ е получилъ послание отъ цариградския патриархъ Фотий, въ което послѣдниятъ давалъ поучения и свѣти, съобразни

съ християнската вѣра. Въ посланието се казвало на царя Бориса да прѣнася търпеливо нещастията; да се не гордѣе за успѣхитѣ си; думата му да бжде думъ; да обмисля всяка работа прѣдварително и прѣдпазливо, като се допитва до умни свѣтници; да не бърза съ нововеденията, а да ги прокарва постепенно, като се съобразява съ желанията на поданицитѣ си; да се не облѣга на своята власт, колкото на благоразположението на народа си; да управлява твърдо, но не жестоко, като се старее да вдѣхва не толкова страхъ, колкото любовъ; да гледа не да образува отъ малка държава голѣма, а да направи отъ лоша държава добра и пр.

И царъ Борисъ е слѣдвалъ тия свѣти въ своето царуване.

Но не слѣдъ много врѣме покрѣстенитѣ боляри, около 52 души изъ разнитѣ кжтове на България, почнали да намиратъ новата си вѣра недобра, защото имъ налагала много ограничения. Вънъ отъ това, появили се и самозвани проповѣдници на вѣрата, фалшиви свещеници, защото се давали богати подаръци, па дори и евреи въ духовно звание. Това още повече усилило колебанието, до като се обърнало на форменъ бунтъ противъ царя и християнската вѣра. Събрали се болеритѣ съ своитѣ отряди и обградили царския палатъ и искали да свалятъ царя Бориса.

Царъ Борисъ не се уплашилъ, а заповѣдалъ да се направи шествие въ черковни одежди, съ запалени воени въ рждѣтѣ е излѣзълъ съ войската си и вѣрнитѣ си боляри противъ отсѣжниците. Послѣднитѣ се прѣдали и царътъ наказалъ съ смъртъ само водителитѣ — 52-та болери.

Укрѣпила се християнската вѣра слѣдъ това въ българската държава и царъ Борисъ е почналъ да промишлява за самостоятелността на българската църква. За тая цѣль той дълго врѣме е водилъ прѣговори ту съ цариградския патриархъ, ту съ римския папа за полагането на български патриархъ или поне епископъ, до като найсетнѣ, въ 870 година, цариградскиятъ патриархъ е ржкоположилъ и изпратилъ български архиепископъ, Иосифъ.

Слѣдъ 12 години въ църквитѣ е билъ замѣстенъ гръцкиятъ езикъ съ славяно български. Прѣобразованията, които въвелъ царъ Борисъ въ България, сж изисквали много трудъ. Тѣ го уморили. Въ 886 година той иска да си почива. Остава на прѣстола голѣмия си синъ Владимира и самъ се оттегля въ единъ манастиръ, съграденъ нарочно за него, дѣто облича монашеско расо.

Синъ му, обаче, се прѣдалъ на разкошенъ животъ и започналъ да прѣслѣдва християнството. Това накарало стария царъ Бориса да излѣзне отъ манастиря, да сваля Владимира отъ прѣстола и да възцари втория си синъ Симеона, славния послѣ български царъ царуването на когото е наречено въ историята «златниятъ вѣкъ на България».

Слѣдъ това царъ Борисъ се върналъ наново въ манастиря.

Съ пълно душевно задоволство прѣкаралъ той прѣзъ ума си споменитѣ на своето царуване. Изминатиятъ отъ него пжтъ на развитие билъ дългъ: умътъ му, като тръгналъ отъ простия мирогледъ на езичеството, издигналъ се високо и проникналъ въ мжчинитѣ въпроси на вѣрата и нравствеността. Той повелъ народа си отъ прости обреди и го довелъ до възвишена религия, до просвѣта и книжнина съ свой народенъ езикъ. Въ международно отношение той заварилъ неуредени граници, които го вкарвали въ борба почти съ всички съсѣди, и оставилъ силна държава, заела почетно место въ реда на първитѣ тогава християнски държави, съ своя църква и съ народно духовенство, прѣдадена на мирно развитие и ревниво трепяща надъ своята търговия. Самиятъ си народъ той намѣрилъ още раздѣленъ на славяни и българи, принуденъ да си служи за по-високо нужди съ гръцки езикъ, а го оставилъ съединенъ чрѣзъ вѣрата и чрѣзъ славянското богослужение и книжнина: вмѣсто българи и славяни той далъ възможностъ да се създадѣтъ окончателно *българо-славяни*, и когато той склопвалъ очи на 2 май 907 год. духътъ му не бжде напълно спокоенъ. — А понеже истинското вели-

чие на историческитѣ дѣйци се състои въ това, че тѣ вѣрно схващатъ нуждитѣ на врѣмето и ги удовлетворяватъ, па въз основа на тѣзи нужди начѣртватъ и посока за трайна и плодотворна работа, — ние съ пълно право можемъ да кажемъ, че на 2 май 907 г. се е починалъ единъ великъ исторически дѣецъ, съ когото България има право да се гордѣе.

Класификация на библиографията по децималната система.

(Продължение отъ бр. 3 год. I)

4. Езикознание.

4 (0)	Общо.
41	Езикознание сравнително.
42	» Английско.
43	» Нѣнско
44	» Французско.
45	» Италианско.
46	» Испанско.
47	» Латинско.
48	» Гръцко.
491.7	» Руско.
491.8	» Славянско.
491.81	» Българско.

5. Естествени науки и математика.

5 (0)	Общо.
51	Математика.
52	Астрономия. Геодезия. Водоплавание.
53	Физика. Рационална механика.
54	Химия.
549	Минералогия.
55	Геология.
551.4	Физическа география.
551.5	Метеорология. Климатология.
56	Палеонтология.
57	Биологични науки.
571	Доисторическа археология.
572	Антропология. Етнография.
575	Биология.
58	Ботаника.
59	Зоология.

6. Прилагаеми науки. Технология.

6 (0)	Общо.
6 (064)	Всемирни изложения
61	Медицина.
62	Инженерски науки. Техника.
63	Земледѣлски наука.
64	Домоводство. Стопанство.
65	Търговия. Транспортъ. Съобщения.
66	Индустриална химия.
67	Промисленостъ.
68	Занаяти.
66	Строително изкуство.

7. Изящни изкуства.

7 (0)	Общо.
701	Естетика.
71	Украсително градинарство.
72	Архитектура.
73	Скулптура.
738	Нумизматика.
74	Декоративно изкуство. Рисуване.
75	Живопись.
76	Гравюрство. Литография.
77	Фотография.
78	Музика.
79	Игри. Забави. Спортъ.

8. Литература.

8 (0)	Общо.
808	Риторика. Словестностъ.
809	История на литературата.

- 81 Сравнителна литература.
- 82 Литература Английска.
- 83 » Нѣмска.
- 84 » Френска
- 85 » Италианска.
- 86 » Испанска.
- 87 » Латинска.
- 88 » Гръцка.
- 8917 » Руска.
- 8918 » Славянска.
- 89181 » Българска.
- 89181 (0) Общи съчинения.
- 89181:08 Риторика.
- 89181:09 История на Българската литература.
- 89181—1 Поезия.
- 89181—2 Театрални пиеси.
- 89181—3 Романи. Повѣсти.
- 89181—4 Очерки. Статии.
- 89181—5 Ораторски съчинения.
- 89181—6 Писма.
- 89181—7 Сатира. Хуморъ.
- 89181—8 Сборници. Смѣсь.

Подраздѣлението за Българската литература е общо за литературитѣ на другитѣ народи напр.

82—1 Поезия Английска.

84—2 Театрални пиеси френски и т. н.

Може да се прави подраздѣление на белетристиката и по форма, безъ да се дѣли по народи. Въ такъв случай ще се класиратъ съчиненията само по форма, безъ да се обръща внимание на литературата на кой народъ принадлежи даденото съчинение. Напримеръ.

8. Белетристика. Общо.

8—1 Поезия.

8—2 Театрални пиеси.

8—3 Романи. Повѣсти, разкази.

8—4 Публицистика.

8—5 Ораторски съчинения.

8—6 Писма.

8—7 Сатира. Хуморъ.

8—8 Сборници. Смѣсь отъ белетристични съчинения.

9. История. География. Биография.

9 (0) Общо.

901 Философия на историята. История на цивилизацията.

91 География.

92 Биография. Родословие.

9 (3) Стара история.

9 «04:15» Срѣдна история.

9 «15:18» Нова история.

9 «19» История на XIX вѣкъ.

9 (4) История на Европа.

9 (5) » » Азия.

9 (6) » » Африка.

9 (7) » » Севѣрна Америка.

9 (8) » » Южна..

9 (9) » » Австралия.

9 (99) » » Полярнитѣ страни.

(Слѣдва).

ХРОНИКА

— **Подпрѣдседателя** на централното бюро на Либералната партия г. Жечо Бакаловъ дойде въ града ни семейно по частна работа на 28 м. м. и слѣдъ тридневенъ прѣбивание отпътува обратно за Шуменъ.

— **г. Иванъ Генчевъ**, прѣдседателъ на Окр. Постоянна Комисия, е утвърденъ вече въ длъжностъ съ княжески указъ и отъ 1 май т. г. е почналъ да изпълнява длъжността си.

— **Градския кметъ** г. Тодоръ Табаковъ отъ нѣколко дена пази стаята си, защото е боленъ.

— **Отпразднуването** хилядогодишния юбилей на Царъ Бориса стана, споредъ една прѣдварително изработена програма по слѣдния редъ: сутринта сѣ отслужи литургия и панахида въ църквата Св. Николай въ присѣдствието на ученицитѣ и много граждани, а слѣдъ това прѣдъ паметника има молебенъ, слѣдъ който свещеникъ М. Шаранковъ произнесе една рѣчь за значението на празника. Войницитѣ отъ 4 пѣши на Н. Ц. В. Прѣстолонаслѣдника имаха парадъ и мнозинството се разотиди.

Слѣдъ пладнѣ на Текийския баиръ имаше народно увеселение прѣзъ врѣме на което всички спортни дружества въ града ни дадоха игри, а публиката играеше и се веселеше подъ звуковетѣ на военната музика и на много народни свирци.

Веселбата трая до мръкване, а слѣдъ това въ 9 часа вечерта се направи факелно шествие изъ града и съ него се приключи празникството.

— **Споредъ най-новитѣ сведения**, понеже нѣкои работи по новата градска баня сж били закжснели и недосвършени на врѣме, то окончателното свършване на банята ще стане едва къмъ срѣдата на мѣсець септемврий. Желателно е, да се взематъ мѣрки за избѣгване и на нови нѣкои закжснения, защото и безъ това гражданитѣ се наказва достатъчно вече, като стоятъ цѣли 2 години безъ баня.

— **Много отъ нашитѣ** граждани не считатъ за нужно да пазятъ общитѣ имоти и недавна, когато Княза бѣше въ града ни съ гоститѣ си, стана нужда самъ той да обръне вниманието на мнозина, да не газятъ изъ парка на музея посадениѣ цвѣта, но недопускахме, че и хора които иматъ назначението да възпитаватъ другитѣ ще вършатъ сжщото. На 6 т. м. въ градската градина юнацитѣ даваха игри. Една учителка и двама господа, за да видятъ по-добрѣ, се покачватъ върху фитариитѣ и изгаватъ трѣвата която се сѣе и полива ежедневно. Забѣлзано имъ било нѣколко пѣти да се махнатъ отъ тамъ, но тѣ не само не сторили това, но и много грубо се отнесли срѣмо градинара, като го заплашили и съ уволнение....

По случката е съставенъ актъ и би трѣбвало общ. управление да покаже на тия господа, че не трѣба да заплашватъ служащитѣ, а трѣба да се научатъ да пазятъ общитѣ имоти. Това особно чувствително трѣбва да бжде внушено на г-ца учителката, тъй като поради длъжността, която заема, тя е длъжна да бжде образецъ въ всѣко отношение.

— **Линията София-Радомиръ—въ воени рѣцѣ**. Наскоро, по рѣшението на мѣнистерския съвѣтъ, между министерствата на войната и на общественитѣ сгради, пѣтица и съобщения ще се склучи едно споразумѣние за поемане експлоатацията на желѣзнопѣтната линия София—Радомиръ отъ 1-а и 2-а желѣзнопѣтни дружини.

Това се прави съ цѣль да се подготвятъ по-добрѣ войницитѣ за службата по желѣзницитѣ, та въ случай на стачка да могатъ съ достоинство да поддържатъ движението на влаковетѣ.

— **Откриването на ж. пѣтната линия Сливенъ—Кжшлакъой**. Понеже постройката на желѣзопѣтната линия Сливенъ—Кжшлакъой е вече привършена, то дирекцията на желѣзницитѣ нарежда съответния персоналъ, а слѣдъ това веднага ще стане освѣщаването на линиянията. Денътъ на тържественото откриване на тая линия още не е опрѣдѣленъ, обаче, прѣдполага се че първия влакъ по нея ще бжде пустнатъ на 15 или 20 т. м.

— **Построяване нови брѣгови батареи**. Прѣзъ настоящата год. ще сд построятъ още нѣколко брѣгови батареи, освѣнъ построенитѣ такива прѣзъ 1901 година, въ околността на гр. Варна, за тая цѣль съ княжески указъ е заповѣдано да се отчуждятъ частнитѣ недвижими имоти, на които ще бждатъ построени тия батареи.

— **Стипендии по богословие и философия**. Св. синодъ въ послѣднитѣ си заседания е опрѣдѣлилъ да се дадатъ прѣзъ текущата година четири стипендии—двѣ по богословие и двѣ по философия, за които стипендии кандидати могатъ да бждатъ само духовни лица. Тия, които желаятъ да получатъ стипендия по богословие, трѣбва да иматъ завършено срѣдно богословско образование, а ония — по философия—срѣдно богословско или свѣтско образование.

Конкурснитѣ изпити за получаването на тия стипендии ще се произведатъ въ Софийската духовна семинария на 4 юлий т. год.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ ФИНАНСОВИЯ БИРНИКЪ

№ 339

Явявамъ на интересующитѣ се, че отъ 12 Май и на 12 Юний 1907 год. ще продавамъ на II публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Ташка Лишова отъ гр. Плѣвенъ за **закжснели данѣци** на сума 272 лева 14 ст. по изпълнителния листъ № 3602 издаденъ отъ II Плѣв. Мирови Сждия, а именно:

1) Една нива въ землището на гр. Плѣвенъ въ мѣстността «Карамджилъка» отъ 3 дек. 4 ара при съсѣди: Стоянъ Европееца, Михалъ Ячовъ, Младенъ Младеновъ и Юрданъ Пълковъ оцѣнена за 100 лева; 2) Нива въ сжщото землище и мѣстностъ отъ 6 декара 2 ара при съсѣди: Баню Симеоновъ, Хр. Биковъ, Василъ Ангеловъ и пѣтъ оцѣнена за 200 л.; 3) Нива въ сжщото землище въ мѣстността «Чаира» отъ 1 декаръ при съсѣди: Цвѣтанъ Вълковъ, Минко Петювъ, Юр. Пълковъ и Вѣла Петрова оцѣнена за 60 лева; 4) Нива въ сжщото землище въ мѣстността «Харманитѣ» отъ 2 декара и 8 ара при съсѣди: Цанко Мачовъ и Еврейскитѣ гробища оцѣнена за 40 л. Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присжждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаването се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присжждателенъ денъ, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присжжда окончателно върху оногова, който е надалѣ най-големъ цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плѣвентъ, 14/IV 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 340

Явявамъ на интересующитѣ се, че отъ 12 Май и на 12 Юний 1907 год. ще продавамъ на II публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Марийка Николова пастойница отъ гр. Плѣвентъ за **закъснели данъци** на сума 420 л. 91 ст. по изпълнителния листъ № 5177 издаденъ отъ II Плѣв. Мир. Сждия, а именно:

1) Едно лозе, сега нива, въ землището на гр. Плѣвентъ въ мѣстността «Аладжи чошма» отъ 5 декара 3 ара при съсѣди: Георги Влаховъ и пжтъ оцѣнена за 40 лера; 2) Едно лозе сега нива въ землището на гр. Плѣвентъ въ мѣстността «Циганскитѣ лозя» при съсѣди: Д. Стоянова, Маруца Ветова и пжтъ оц. за 40 лера.

Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присжждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продамата се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присжтственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присжжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плѣвентъ, 14/IV 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 341

Явявамъ на интересующитѣ се, че отъ 12 Май и на 12 Юний 1907 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Моню Нешовъ отъ с. Бѣглежъ за **закъснели данъци** на сума 70 лера 72 ст. по изпълнителния листъ № 3165 издаденъ отъ I Плѣвенски Мирови Сждия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Бѣглежъ въ мѣстността «Велкови ниви» отъ 3 декара при съсѣди: Славчо Кунчовъ, Нешо Печовъ, Мачо Моновъ и пжтъ оцѣнена за 45 лера; 2) Нива въ сжщото землище въ мѣстността «Напоа» отъ 3 декара при съсѣди: пжтъ, бара и собствено бранище оцѣнена за 45 лера.

Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присжждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продамата се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присжтственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присжжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плѣвентъ, 14/IV 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 342

Явявамъ на интересующитѣ се, че отъ 12 Май и на 12 Юний 1907 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Петра Пѣювица по мжжъ Пѣювица Цакова отъ с. Бѣглежъ за **закъснели данъци** на сума 485 л. 43 ст. по изпълнителния листъ № 3060 издаденъ отъ I Плѣвенски Мирови Сждия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Бѣглежъ въ мѣстността «Пробичовентъ» отъ 8 декара при съсѣди: Найдентъ Славчовъ, Кого Мачовъ, Стойчо Коновъ и пжтъ оцѣнена за 160 лера; 2) Нива въ сжщото землище въ мѣстността «Чуката» отъ 10 декара 5 ара при съсѣди: Герго Лаковъ, Пено Колновъ Митко Доновъ и пжтъ оцѣнена за 157 лера; 3) Нива въ сжщото землище и мѣстность отъ 3 декара при съсѣди: Цано Савковъ пжтъ и притежателката оцѣната за 60 лера; 4) Шума въ сжщото землище въ мѣстността «Дѣбравата» отъ 16 декара при съсѣди: Колю Пешовъ отъ двѣ страни, долъ и бара оцѣнена за 160 лера.

Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присжждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продамата се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присжтственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присжжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плѣвентъ, 14/IV 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 343

Явявамъ на интересующитѣ се, че отъ 12 Май и на 12 Юний 1906 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвентъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Геца Атанасова отъ с. Гривица за **закъснели данъци** на сума 193 лера 32 ст. по изпълнителния листъ № 3089 издаденъ отъ I Плѣвенски Мирови Сждия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Гривица въ мѣстността «Вѣхтитѣ лозя» отъ 15 дек. 7 ара при съсѣди: Илия Славковъ, Цвѣтанъ Ив. Диновъ и пжтъ оцѣнена за 157 лера.

Имотътъ е собственъ на длъжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присжждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продамата се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присжтственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присжжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плѣвентъ, 14/IV 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 344

Явявамъ на интересующитѣ се, че отъ 12 Май и на 12 Юний 1907 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на Петръ Геновъ Михалевъ отъ с. Гривица за **закъснели данъци** на сума 275 лера 67 ст. по изпълнителния листъ № 3154 издаденъ отъ II Плѣв. Мир. Сждия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Гривица въ мѣстността «Срѣдно бранище» отъ 7 дек. при съсѣди: Мито Панчовъ и Василъ Линовъ оцѣнена за 70 лера; 2) Нива въ сжщото землище въ мѣстността «Срѣдно бранище» отъ 7 дек. 5 ара при съсѣди: Василъ Стойковъ и Косто Ивановъ оцѣнена за 75 лера; 3) Нива въ сжщото землище и мѣстность отъ 7 дек. 1 аръ при съсѣди: Цачо Стояновъ и Георги Христовъ оцѣнена за 71 лера.

Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присжждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продамата се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присжтственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присжжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плѣвентъ, 14/IV 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 345

Явявамъ на интересующитѣ се, че отъ 12 Май и на 12 Юний 1907 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Христо Петковъ отъ гр. Плѣвентъ за **закъснели данъци** на сума 204 лера 36 ст. по изпълнителния листъ № 3048 издаденъ отъ I Плѣвенски Мирови Сждия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Бохотъ въ мѣстността «Келифара» отъ 3 декара 2 ара при съсѣди: Мачо Андрѣвъ и Тодоръ Ивановъ оцѣнена за 30 лера; 2) Бранище въ сжщото землище въ мѣстността «Беглишкото» отъ 16 д. при съсѣди: Цвѣтанъ Горановъ и Тодоръ Ивановъ оцѣнено за 160 лера.

Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присжждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продамата се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присжтственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присжжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плѣвентъ, 14/IV 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 389

Явявамъ на интересующитѣ се, че отъ 12 Май и на 12 Юний 1907 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвентъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Тодоръ, Никола и Илия Иванови Дочови Дръновски отъ гр. Плѣвентъ за **закъснели данъци** на сума 264 лера 37 ст. по изпълнителния листъ № 2613 издаденъ отъ II Плѣвенски Мирови Сждия, а именно:

1) Едно дворно мѣсто въ гр. Плѣвентъ I кварталъ при съсѣди: Хр. Хр. Менката, гр. бара, Тодоръ Тащовъ и Стояна Петкова, състояще се отъ 134 кв. метра оцѣнено за 160 лера.

Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присжждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продамата се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присжтственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присжжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плѣвентъ, 27/IV 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Плѣвентъ, печатница на Т. Хр. Бърдаровъ.